

явяват важно свидетелство за осветляване на интересни моменти от историята на емиграционните процеси. Те показват къде се формират и накъде се насочват основните емиграционни потоци спомагат да се проучат техните мащаби и интензитет.

В Галац през 30-40-те години на миналото столетие, както личи от приведените тук фактологични сведения от спомоществателските списъци, най-многобройна е групата на заселниците от Карлово. А известно е, че още в предишните десетилетия карловци, в лицето на търговската къща на братя Пулиевци, оценяват предимствата на големия крайдунавски град за своята дейност и трайно се установяват в него.

Значителни са също така и преселниците в Галац от Свищов, Шумен, Сливен, Ловеч, Търново, Сопот и други селища. Прочее няма да е преувеличено, ако се каже, че още в онези години галацката българска колония е представлявала една миниатюрна България; че в нея е имало преселници, дошли от различни краища на българското отечество. Така през 30-те и 40-те години на XIX в. в Галац се формира едно от най-многобройните и най-активни ядра на българската емиграция на север от р. Дунав.

5. Тези данни са ценно градиво не само за историята на българските преселения във Влашко и Молдова, но несъмнено ще са полезни и ще представляват интерес и за самата история на изброените селища в България, за по-пълното осветляване на важни моменти от тяхното минало. Редом с това те ще подпомогнат проучването и на историята и съдбата на много български родове, част от които продължават съществуването си на чужда земя и сред чуждоетническо обкръжение - обстоятелства, които обуславят в историческа перспектива постепенното им асимилиране и разтваряне в чуждата езикова и етническа среда. Но независимо от превратностите в историческата съдба на това население, наш дълг е да изучим неговата участ, която е неразделна част от националната ни съдба, от родната ни история.

---

1. К. Велики. Браилските бунтове 1841-1843. С., 1968, с. 42; 2. Пак там, с. 43; 3. Gh. Munteanu Barbad. Galasi. G. 1927, p.35; 4. Istoria Rominei. vol.IV, Bukuresti, 1964, p.187; 5. К. Велики. Пос. съч. с. 43; 6. Gh. Munteanu Barlad Galasti ...p.35; 7. D.Papazoglu. Calanda pe riul Dunari din Posta de fier pina in Marla Negra. Bucuresti, 1863, p.50; 8. Краткое политическое землеописание за обучение на болгарското младенчество... издано от Неофита архимандрита Хилендарца... в Крагуевце, 1835, с. 38; 9. В "Дунавска зора", Браила, г. II бр. 39 от 31 авг. 1869 г.; 10. Вж. напр. С. Дамянов. Ломският край през Възраждането. С. 1968, с. 27, 119-120, 129 и др.; 11. Хр. Гандев. Една търговска къща отпреди Освобождението. - сп. Професионална мисъл, С., г. I, 1940, кн. 2, с. 40-46.; 12. Повече за тях вж. В. Паскалева. Архивният фонд "Евлоги и Христо Георгиеви" в архива на БАН за периода 1840-1878 г. Известия на Научния архив, С., 1966, кн. 3; Хр. Глушков. Евлоги и Христо Георгиеви. Живот и дейност. С., 1982, 220 с.; 13. Повече за българската колония в Галац вж. Н. Жечев. Из историята на българското учебно дело в град Галац. - В: В чест на акад. Димитър Косев. С., 1974, с. 173-181; Н. Червенков. О создании болгарского училища в Галаце /40-50 г. XIX в./ - Изв. Акад. наук Молдавской ССР, сер. общ. наук, т. 2, Кишинев, 1976, с. 47-54; М. Люлюшев. Галац и българската колония /XIX - XX в./ - сп. Векове, 1981. кн. 1, с. 44-54 и посочената в тези